

[Indenrigsministeren]

hvor langt vi er, og hvad det er, der arbejdes med.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg skal åbenbart gentage over for ministeren, at jeg ikke kritiserer kommunerne for mangel på idérigdom – det fremgår af kataloget over deres forslag, at den er meget, meget stor. Det, jeg kritiserer, er, at der er kommet for få forslag så langt frem igennem systemet, og at en lang række af de forslag, der virkelig er interessante, ikke er kommet så langt frem endnu.

Jeg synes egentlig også, det måtte være muligt, hvis der var grund til at tro, det var fornuftigt at lave et forsøg med karensdagens afskaffelse i en kommune eller to, at man skaffede sig hjemmelen til det ved denne lejlighed, så vi ikke behøvede at vente til engang hen på sommeren med at få lov til at lave det forsøg. Det er jo ikke forbudt, og ministeren kunne måske have undgået nogle af de kritiske bemærkninger, hvis nogle af de kontroversielle forslag var søgt fremmet på den måde, at man havde fået hjemmelen til det, selv om man ikke var færdig med behandlingen. Det er alle disse ting, der gør, at vi går til denne sag med betydelig mindre optimisme, end vi gjorde i starten.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Kun den lille, beskedne bemærkning, at vi andre går til opgaven med lige præcis så stor optimisme, som vi har haft hele tiden. Vi er faktisk temmelig optaget af, hvor usædvanlig godt det går, og det blev i øvrigt understreget meget kraftigt på den konference, vi havde med frikommunerne, og som jeg omtalte før. Det er i og for sig ligegyldigt, hvad vi mener her; det, der er vigtigt, er, hvad frikommunerne i det daglige arbejde siger om, hvor langt de er kommet med det.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg stillede det spørgsmål, hvad der egentlig er årsagen til, at man ikke søger at skaffe sig hjemmel til forslag, der ikke er færdigbehandlede, men som man synes er interessante og egentlig gerne vil fremme, selv om man måske ikke synes om dem. Det fik jeg ikke

svar på; jeg fik bare det svar, at ministeren ikke deler min pessimistiske opfattelse, og det er jo i alt fald ikke noget svar på spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg har for nogen tid siden læst i et dagblad, hvad indenrigsministeren egentlig mener om folketinget, og så vidt jeg har forstået, var det uddrag af en tale, som indenrigsministeren har holdt på en lederkonference for indenrigsministeriets embedsmænd. Det fremgik af den pågældende artikel med al ønskelig tydelighed, at indenrigsministeren ikke har større respekt for folketingets arbejde, og jeg synes, at indenrigsministeren med en af sine sidste bemærkninger viser den samme tendens. Derfor vil jeg bede indenrigsministeren forklare, hvad ministeren egentlig mener med sætningen »det er egentlig ligegyldigt, hvad vi mener her.«

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det skal jeg sandelig gerne gøre. Når det drejer sig om et forslag om frikommuner, hvorefter frikommunerne skal komme med ideer til folketinget, er det lige præcis aller vigtigst, hvad frikommunerne mener er rigtigt for dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 91:

Forslag til lov om oprettelse af et etisk råd og regulering af visse bio-medicinske forsøg.
(Fremsat 28/11 85).